

[Grønning.]

antagelig kan naa at blive ophøjet til Lov forinden Saatid, skyldes det jo mere den vedholdende Nattefrost end just den Dato, den 1. April, som den højtærede Minister har valgt til Forelæggelsen. Under disse Omstændigheder skal jeg afholde mig fra at kritisere Lovforslaget sene Fremkomst, som formentlig er begrundet i de langvarige Forhaandsforhandlinger, men vel ogsaa i et let forstaaeligt Ønske hos den højtærede Minister om at ville afvente den Højesteretsdom, som faldt i Gaar.

Angaaende Lovforslaget er det øjensynligt, at det i flere Henseender adskiller sig fra sidste Aars Kornlov. Mest bemærkelsesværdigt er vel nok den foretagne Skærpelse af Udskrivningen saavel nedad som navnlig opad, som skal medføre en samlet Levering af 837 685 t eller godt og vel en Fjerdedel af den samlede forventede Avl. Naar Afleveringspligten er forøget saa stærkt, skyldes det, at den i Aar tager Sigte ikke blot paa det egentlige Samfundsbehov, Dækning af Befolkningens Ernæring, men ogsaa paa et betydeligt Kvantum til industrielle Formaal og til Heste uden for Landbruget.

Om denne Tvangsudskrivning af Korn, som Lovforslaget forudsætter, gælder det i al Almindelighed, at Landbruget fuldt ud erkender sin Pligt til at paatage sig Landets Kornforsyning i den nuværende Tid, og jeg kan tilføje, at det er min Opfattelse, at det er vor allervigtigste Pligt, som vi, selv om den findes meget byrdefuld, skal paatage os uden Klynken og uden Vaklen. Men naar Tvangsafleveringen bliver saa streng som foreslaet, saaledes at den kan siges at ville anspænde Dele af Landbruget til Evnens yderste Grænse og i visse Tilfælde derudover, da maa vi selvfølgelig forlange, at alle Landbrug, som kommer i Betragtning ved Udskrivningen, faar sin rimelige Del af Byrden tildelt, saaledes at ikke enkelte Grupper faar paalagt en Afleveringspligt, som vil vanskeliggøre, for ikke at sige umuliggøre Opretholdelsen af den nuværende Driftsform.

Det er jo bekendt, at det Forslag til Kornaflevering, som findes i § 1, er Resultatet af en lang Række indgaaende Forhandlinger mellem Ministeren og Repræsentanter for Landbrugets Organisationer. Om dette Forslag til Udskrivning i alle

Henseender træffer det rette, vil der blive Lejlighed til at drøfte i det kommende Udvalg. Her skal jeg kun bemærke, at Skovejendomme og de til høj Grundskyld vurderede Arealer synes mig paalagt en for stor Byrde, og jeg frygter for, at dette vil medføre en for rigelig Benyttelse af Forbeholdsretten. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister at overveje Muligheden for en Lempelse her.

Med al Anerkendelse af det forberedende Arbejde, der er gjort, maa Rigsdagen, der har Ansvaret for Lovens enkelte Bestemmelser, dog naturligvis forbeholde sig sit selvstændige Skøn herover. Om Lovforslaget kan man i hvert Fald sige, at det ikke vender den tunge Ende nedad. Fra i alt 86 539 Ejendomme skal 47 pCt. af det udskrevne Kvantum tages paa 8 037 Ejendomme, mens de 53 pCt. af Afleveringen udskrives paa 78 502 Ejendomme. Hvis man tænker sig, at disse godt 78 000 Ejendomme alene skulde klare Landets Forsyning, da vilde man ved Opretholdelsen af det nuværende Brødforbrug blive nødt til at reducere Grynproduktionen til en Trediedel af de 100 000 t, som nu foreslaas til dette Formaal, og der vilde intet blive til Tildelingskorn til de mindre Landbrug, intet til Svine- og Høsehøld uden for Landbruget, intet til Avlscentre og Forsøgsstationer, intet til Heste uden for Landbruget og intet til Bryggerier, Sprit og Kaffesurrogater. Med andre Ord, man vilde end ikke tilnærmelsesvis blot kunne sikre Befolkningens nødtørftige Ernæring. Derfor faar de førnævnte godt 8 000 Ejendomme, som alene skal præstere 47 pCt. af den samlede Udskrivning, en ganske særlig Betydning i Afspærringstider som Landets vigtigste Kornreserver, der muliggør Opretholdelse af Folkets Ernæring og sikrer Beskæftigelsen i en Række vigtige Industrier, holder Dele af Transportvæsenet i Gang og samtidig yder Kornstøtte til 120 000 mindre Landejendomme.

En nærmere Prøvelse af Lovforslagets Fordelingsgrundlag maa det være det kommende Udvalgs Opgave at foretage. Her skal jeg kun pege paa den Omstændighed, at en meget streng Udskrivning kan tvinge Landmænd, der ellers gerne vilde opfylde deres Leveringspligt, til at tage Forbehold. Det er jo saadan, at hvis man paa Forhaand